

استخراج و تجزیه کمی و کیفی اسانس گونه‌های مختلف آویشن (*Thymus spp.*) کشت شده در یزد

عباس زارع‌زاده^{۱*}، علی میرحسینی^۲، مهدی میرزا^۳ و محمد رضا عربزاده^۴

- ۱- نویسنده مسئول، مرتبی پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد، پست الکترونیک: azrshafie@yahoo.com
۲- مرتبی پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد
۳- دانشیار، مؤسسه تحقیقات جنگلهای و مراعع کشور
۴- کارشناس پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد

تاریخ پذیرش: دی ۱۳۹۱

تاریخ اصلاح نهایی: دی ۱۳۹۱

تاریخ دریافت: خرداد ۱۳۹۱

چکیده

اسانس آویشن (*Thymus spp.*) با دارا بودن ترکیب‌های بالارزشی همانند تیمول و کارواکرول از جایگاه ویژه‌ای برخوردار می‌باشد. در این تحقیق سرشاخه‌های گلدار اکسشن‌های گونه‌های مختلف آویشن کشت شده در ایستگاه تحقیقات گیاهان دارویی استان یزد واقع در گرد弗امرز شهر شاهدیه، برداشت و پس از خشک کردن در سایه به روش تقطیر با آب اسانس گیری شد. بازدهی اسانس براساس وزن خشک گیاه تعیین شد و بعد به وسیله کروماتوگرافی گازی و کروماتوگرافی گازی متصل به طیف‌سنجی جرمی تجزیه و شناسایی ترکیب‌ها انجام شد. از ۷۴ اکسشن کشت شده در سال دوم (۱۳۸۹) از نظر بازده اسانس بیشترین درصد اسانس گیاه مربوط به اکسشن‌های CFTNJI (٪۰/۳/٪۷۱)، ZSELP (٪۰/۴/٪۷۲)، Q (٪۰/۳/٪۷۱)، XDRMKO (٪۰/۳/٪۵۴) و کمترین آن مربوط به اکسشن‌های BHUZSE با ۶۶٪ اسانس بود. از نظر میزان تولید اسانس در هکتار اکسشن‌های Y (٪۰/۵kg/ha)، XDRVGY (٪۰/۵kg/ha) و XDRVQ (٪۰/۴kg/ha) بیشترین میزان اسانس و کمترین مقدار آن به اکسشن CFTMKO با ۹٪ کیلوگرم در هکتار تعلق داشت. پاراسیمن، ۸-سینول، گاما-تریپین، بورئول، تیمول، کارواکرول، ژرانیول، لیمونن، ژرانیل استات، ترپینول، لینالول و کاریوفیلن به ترتیب ٪۷۱/۱، ٪۲۹/۳، ٪۲۰/۴، ٪۳۱/۷، ٪۲۸/۴، ٪۷۷/۱، ٪۸۱/۴، ٪۳۸/۶، ٪۵۵/۶ و ٪۲۰٪ مربوط به اکسشن‌های NJICFT، ZSEQ، CFTCFT، MKOMKO، VGYCFT، NJIBHU، CFTCFT، VGYMKO، ZSELP، NJIBHU، CFTZSE، MKOQ، CFTQ، ZSEQ و CFTVGY به ترتیب بیشترین میزان اسانس در سال سوم (۱۳۹۰) از نظر بازده اسانس بیشترین درصد اسانس گیاه مربوط به اکسشن‌های Q (٪۰/۴/۰/۷)، CFTVGY (٪۰/۳/٪۶۲)، MKOVGY (٪۰/۳/٪۴۵) و ZSELP (٪۰/۳/٪۴۲) و کمترین آن مربوط به اکسشن VGYMKO با ۶۲٪ درصد اسانس بود. از نظر میزان تولید اسانس در هکتار اکسشن‌های VGYMKO (٪۰/۹kg/ha)، XDRVPY (٪۰/۹kg/ha)، BHUVGY (٪۰/۹kg/ha)، XDRLP (٪۰/۹kg/ha)، CFT (٪۰/۱kg/ha) و Q (٪۰/۱kg/ha) به ترتیب بیشترین میزان اسانس و کمترین مقدار آن به اکسشن با ۲/۳۶ کیلوگرم در هکتار تعلق داشت. به طور کلی با در نظر گرفتن بازده اسانس، میزان تولید و ترکیب‌های اسانس اکسشن (*T. transcaspicus*) NJICFT با منشأ استان یزد و با ٪۳/٪۷۱ اسانس و عملکرد ۴۵٪ کیلوگرم اسانس در هر هکتار و با ٪۸۱/۵ کارواکرول و اکسشن (*T. daenensis*) ZSEQ با منشأ استان مرکزی و با ٪۳/٪۴۵ اسانس و عملکرد ۳۷٪ کیلوگرم در هر هکتار و با ٪۷۳ تیمول و اکسشن (*T. vulgaris*) XDRVGY با منشأ استان مرکزی و با بازده اسانس ٪۲/٪۷۵ و میزان تولید ٪۷۸/٪۵ کیلوگرم در هکتار و میزان ٪۴۵/٪۸ تیمول به عنوان اکسشن‌های برتر معرفی می‌شوند.

واژه‌های کلیدی: آویشن (*Thymus spp.*), اسانس، تیمول، کارواکرول، یزد.

سرشاخه‌های خشک اکوتیپ‌های کرمانی، راین، سیرج، یزد، شاهroud و اصفهان به ترتیب $\%2/5$ و $\%1/8$ ، $\%1/9$ و $\%1/5$ بود. کارواکرول ($\%80/7$)، تیمول ($\%42-80/7$ ٪)، پاراسیمن ($\%12/8$ ٪)، گاما-ترپینن ($\%11/8$ ٪)، پاراسیمن ($\%12/8$ ٪) از ترکیب‌های اصلی اسانس اکوتیپ‌ها بود و کارواکرول ترکیب اصلی در همه اکوتیپ‌ها بود (مکری‌زاده تفني و همکاران، ۱۳۸۹).

گشیبی و همکاران (۱۳۹۰) در خصوص سه گونه آویشن دنایی (*Thymus daenensis*)، آویشن آناتولی (*T. fallax*) و آویشن بااغی (*T. vulgaris*) از نظر میزان و درصد اسانس در زمان گلدهی در استان یزد تحقیقاتی انجام داده‌اند و دریافت‌هایند که گونه‌ها از نظر میزان تولید اسانس در هر هکتار متفاوت بودند، اما از لحاظ درصد اسانس اختلاف معنی‌داری نداشتند. آویشن دنایی از نظر میزان تولید اسانس در سطح بالاتری نسبت به دو گونه دیگر قرار داشت.

یافته‌های گشیبی و همکاران (۱۳۸۹) در خصوص روش مختلف تکثیر زایشی، قلمه زدن و تقسیم بوته بر روی *T. vulgaris* و *T. fallax*, *Thymus daenensis* و *T. eriocalyx* در شرایط ایستگاه تحقیقات گیاهان دارویی مرکز تحقیقات استان یزد نشان داد که روش‌های مختلف تکثیر بر ارتفاع گیاه و درصد اسانس تأثیر نداشت ولی بر میزان تولید اسانس در واحد سطح مؤثرتر بود و برترین گونه، آویشن دنایی بود.

Gasselin و Letchamo (۱۹۹۶) اثر سه رژیم رطوبتی ۵۰، ۷۰ و ۹۰ درصد ظرفیت مزرعه‌ای را بر گیاه آویشن بااغی (*Thymus vulgaris*) بررسی کرده و مشاهده نمودند که بالاترین مقدار (درصد) و عملکرد اسانس در شرایط ظرفیت مزرعه‌ای بدست آمد و بین رژیم‌های رطوبتی $\%90$ و $\%50$ اختلاف معنی‌داری وجود نداشت.

ترکیب‌های اصلی سرشاخه‌های گلدار آویشن کرمانی جمع‌آوری شده توسط Mazandarani و Rezaei (۲۰۰۲) از ارتفاع ۲۲۵۰ متری کوهستان چهار باغ گلستان شامل پولگون ($\%37/25$ ٪)، سینئول ($\%47/9$ ٪)، کارواکرول ($\%37/8$ ٪)، بورنئول ($\%37/6$ ٪)، پاراسیمن ($\%13/6$ ٪)، متول ($\%76/5$ ٪)، پیپریتون ($\%43/5$ ٪) و تیمول ($\%3/5$ ٪) بودند.

Rustiaian و همکاران (۲۰۰۰) بازده اسانس سه گونه *T. pubescens* از جمله *Thymus* جمع‌آوری شده از منطقه عمارلو در استان گیلان را $\%3$ ٪ و ترکیب‌های مهم آن را تیمول ($\%14/2$ ٪)، کارواکرول ($\%11/13$ ٪)، پاراسیمن ($\%9/37$ ٪)،

مقدمه

اسانس‌ها در داروسازی، عطرسازی، تولید لوازم آرایشی و صنایع غذایی مورد مصرف قرار می‌گیرد (Haam, 1991). مهمترین موارد مصرف اسانس‌ها در صنعت داروسازی عبارتند از: ضدحساسیت‌های پوستی، ضدحساسیت‌های موضعی، آنتی‌هیستامینیک‌ها، خلط‌آورها، ضدپریوس، ضدباکتری، ضدغفونی‌کننده‌ها، ضدکرم‌ها، ضدمیکروب‌ها و دیوریتیک‌ها. همچنین به عنوان ادویه در هضم غذا مورد مصرف قرار می‌گیرند (زرگری، ۱۳۷۷).

تاکنون در کشورهای مختلف جهان و ایران تحقیقات قابل توجهی در خصوص بازده اسانس و ترکیب‌های تشکیل دهنده گونه‌های مختلف جنس آویشن انجام شده است.

در آزمایش انجام شده اثر زمان برداشت و روش اسانس‌گیری بر کمیت و کیفیت اسانس *Thymus vulgaris* نتایج حکایت از آن دارد که مراحل مختلف برداشت (رویشی، اول گلدهی، گلدهی کامل) بر بازده اسانس گیاه آویشن در سطح $\%1$ ٪ معنی‌دار بود و بیشترین بازده اسانس مربوط به اوایل گلدهی بود که معادل $\%1/18$ ٪ شد. تجزیه ترکیب‌های تشکیل دهنده اسانس نشان داد که در تمام مراحل برداشت و روش استخراج تیمول، پاراسیمن و گاما-ترپین ترکیب‌های عمدۀ اسانس بودند (Nikkhah et al., 2009).

مقایسه کمی و کیفی اسانس چهار گونه آویشن کشت شده در مرحله گلدهی نشان داد که بازده اسانس گونه‌های آویشن *T. fallax*, *T. eriocalyx*, *T. migricus* و *daenensis* به ترتیب $\%74/2$ ٪، $\%16/2$ ٪، $\%1/2$ ٪ و $\%1/1$ ٪ بود. اینها عمدتاً پاراسیمن، مواد متشکله اسانس آنها و کارواکرول با $\%8/1$ -سینئول، گاما-ترپین، بورنئول، تیمول و کارواکرول با درصد های متفاوت بود (زارع‌زاده و همکاران، ۱۳۸۹).

زارع‌زاده و همکاران (۱۳۹۰) اظهار داشتند که بهترین زمان برداشت بر کمیت و کیفیت اسانس و ترکیب‌های شاخص در اسانس گیاه زمان گلدهی کامل گیاه می‌باشد و بیشترین بازده اسانس مربوط به اکسشن MKOVGY با $\%5/4$ ٪ اسانس بود و از نظر مواد متشکله اسانس بالاترین میزان تیمول به اکسشن QBHU (*Thymus daenensis*) با $\%43/76$ ٪ در مرحله گلدهی و کارواکرول به اکسشن AWLP $\%74/62$ ٪ تعلق داشت.

ارزیابی خصوصیات گیاهشناسی و بازده اسانس اکوتیپ‌های آویشن کرمانی نشان داد که بازده اسانس

و در مرحله گلدهی کارواکرول (۵۴/۷٪ تا ۶۹/۲٪)، پاراسیمن (۶/۷٪ تا ۹/۷٪) و بورنئول (۱/۷٪ تا ۵/۱٪) بودند.

در تحقیق انجام شده توسط Özcan و Chalchat (۲۰۰۴) در ترکیب‌های اسانس آویشن باعی (T. vulgaris) نشان داد که تیمول ۴۶/۲٪، گاما-ترپین (۴۶٪)، بتا-کاریوفیلن (۴۴٪)، ترانس‌سیمن (۱۵٪)، بورنیل استات را (۲٪) گزارش کردند.

در پژوهش انجام شده توسط Brazandeh (۲۰۰۴) در رابطه با ترکیب‌های T. fallax جمع‌آوری شده از همدان مشخص گردید که میزان اسانس آن ۲/۵٪ و ترکیب‌های شاخص اسانس ۶۵/۹٪ تیمول و گاما-ترپین ۱۰/۸٪ بود.

در پژوهش‌های انجام شده توسط Nickavar و همکاران (۲۰۰۴) از T. daenensis و T. kotschyanus var:daenensis ترکیب‌های اسانس آویشن دنایی شامل تیمول ۷۴/۷٪، پاراسیمن ۶/۵٪، بتاکاریوفیلن ۳/۸٪ و کارواکرول ۳/۶٪ و ترکیب‌های اسانس آویشن (T. kotschyanus شامل تیمول ۳۸/۶٪، کارواکرول ۳۳/۹٪، گاما-ترپین ۸/۲٪ و پاراسیمن ۷/۳٪) بود.

مطالعه انجام شده توسط Akbarinia و همکاران (۲۰۱۰) در مورد میزان عملکرد و ترکیب‌های اصلی اسانس آویشن دنایی (Thymus daenensis) کشت شده در قزوین حکایت از این داشت که سرشاخه‌های آویشن دنایی در سال اول تعداد سه چین و در سال‌های دوم و سوم تعداد چهار چین برداشت شدند. عملکرد سرشاخه‌های آویشن با افزایش سن گیاه روند افزایشی داشت، بهطوری که عملکرد سرشاخه تر و خشک در سال اول بهترتیپ ۹۱۲۴ و ۱۵۶۸، سال دوم ۱۰۲۵۰ و ۲۱۷۶ و سال سوم ۱۱۳۳۷ و ۲۷۵۰ کیلوگرم در هر هکتار بود.

بیشترین عملکرد در سرشاخه‌ها در هر سال مربوط به چین اول برداشت بود، بهطوری که میزان اسانس تحت تأثیر سال‌های آزمایش قرار نگرفت اما بین چین‌های برداشت تفاوت معنی‌داری وجود داشت و کمترین آن ۲/۸۳٪ مربوط به چین سوم و بیشترین آن معادل ۳/۰۷٪ مربوط به چین اول برداشت بود.

Mirza و Akbarinia (۲۰۰۸) سرشاخه‌های آویشن

گاما-ترپین (۷/۸٪)، لینالول (۴/۴٪) و بورنئول (۱/۳٪) گزارش کردند.

در پژوهش انجام شده توسط میرزا و همکاران (۱۳۷۸) بازده اسانس Thymus fetschenkoi ترکیب‌های عده آن شامل آلفا-ترپین استات (۶۲٪)، بتا-کاریوفیلن (۴۴٪)، ترانس‌سیمن (۱۵٪)، تیمول (۳٪) و بورنیل استات را (۲٪) گزارش کردند.

در تحقیق انجام شده توسط شمسی و همکاران (۱۳۸۹) تأثیر تراکم‌های مختلف بر میزان عملکرد اسانس گیاه آویشن باعی Thymus vulgaris در مرحله قبل از گلدهی در استان یزد مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که تراکم کاشت بر عملکرد ماده خشک و میزان تولید اسانس در هکتار تأثیر معنی‌داری در سطح ۱٪ دارد اما تراکم بر روی درصد اسانس در واحد سطح تأثیر معنی‌داری ندارد و بهترین تراکم کاشت از نظر عملکرد ماده خشک و میزان اسانس تراکم ۲۵ سانتی‌متر می‌باشد.

پژوهش انجام شده توسط سفیدکن و عسکری (۱۳۸۱) در رابطه با مقایسه کمی و کیفی اسانس پنج گونه آویشن شامل: T. kotschyanus، Thymus carosus و T. serpyllum از مناطق مختلف ایران در دو مرحله قبل از گلدهی از اندام‌های هوایی نشان داد که میزان اسانس دو زمان قبل از گلدهی به ترتیب ۶۶/۰٪، ۲۸/۰٪، ۵۷/۰٪ و ۵۷/۰٪ در مرحله گلدهی (۸۶/۰٪، ۴۳/۰٪، ۴۵/۱٪ و ۹/۰٪) نسبت به وزن خشک بود. در مجموع مقدار اسانس در مرحله رویشی کمتر از مرحله گلدهی بود و در مرحله گلدهی اسانس دو گونه T. pubescens و T. kotschyanus بیشتر از سایر گونه‌ها بود.

تغییرات کمی و کیفی اسانس T. pubescens در چند نقطه دره لار توسط Askari و همکاران (۲۰۰۳) مورد بررسی قرار گرفت. نمونه‌ها از سه نقطه رویشی دره لار (شرق استان تهران) در دو مرحله قبل از گلدهی و گلدهی جمع‌آوری شدند. مقدار اسانس در مرحله رویشی ۵۳٪ تا ۹۳٪ و در مرحله گلدهی ۲۰/۲٪ تا ۲۰/۱٪ بود. در مجموع مقدار اسانس در مرحله رویشی کمتر از مرحله زایشی بود. ترکیب‌های عده در مرحله قبل از گلدهی کارواکرول (۵۲/۶٪)، تیمول (۷/۲٪)، تیمول (۷/۷٪)، آن (۹/۷٪) و بتا-کاریوفیلن (۴/۴٪) بودند.

استان لرستان را ۵۲/۳٪ کارواکرول، ۱۶/۴٪ تیمول، ۱۰/۸٪ گاما-تریپین و ۳/۳٪ پاراسیمن گزارش نموده است. توسط Nazari و همکاران (۲۰۱۱) ترکیب‌های عمدۀ اسانس *Thymus kotschyanus* کشت شده در همدان شناسایی گردید. میزان لینالول ۲۴/۸٪، کارواکرول ۲۴/۵٪ و ترانس‌کاربوفیلن ۸/۶٪ و میزان بازده اسانس ۰/۶٪ گزارش شده است. ترکیب‌های عمدۀ اسانس آویشن کوهی *Thymus kotschyanus* کشت شده در آذربایجان غربی توسط Pirigharnaei و همکاران (۲۰۱۲) شناسایی گردید. میزان تیمول ۵۱/۷٪، آلفا-تریپین ۱۲/۳٪، آلفا-تریپنول ۶/۶٪ و کارواکرول ۶/۸٪ گزارش شده است.

مواد و روشها

عملیات کاشت ۷۴ اکسشن در نیمه دوم ماه ۱۳۸۶ از طریق بذر در داخل جی‌فی‌پات و در داخل گلخانه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد انجام شد و بعد از حدود ۲/۵ ماه هنگام که نشاء‌ها ۱۰-۱۲ برگی بودند به گلدان‌های پلاستیکی و بعد از یک ماه به زمین اصلی در ایستگاه تحقیقات گیاهان دارویی استان با مختصات عرض جغرافیایی ۱۵ ۵۴ ۲۷ شرقی و طول ۵۵ ۳۱ ۴۹ شمالی به ارتفاع ۱۲۱۰ متر از سطح دریا واقع در منطقه گرد弗امرز شهر شاهدیه یزد منتقل گردیدند. در سال دوم کاشت برای تعیین مقدار اسانس هر نمونه هنگام ظهور ۵۰٪ گلدهی حداقل نصف ۳ تا ۵ بوته را از ۵ سانتی‌متری از سطح زمین قطع کرده و پس از توزین وزن تر در سایه خشک گردید، پس از تعیین بازدهی اسانس براساس وزن خشک گیاه اسانس‌ها به وسیله GC و GC/MS تجزیه و شناسایی ترکیب اسانس‌ها انجام شد.

استخراج اسانس

قبل از استخراج اسانس ۵ گرم از هر نمونه در آون با دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت قرار گرفت تا درصد رطوبت نمونه‌ها اندازه‌گیری شود. از روش تقطیر با آب برای استخراج اسانس استفاده شد. در این روش حدود ۱۰۰ گرم نمونه گیاهی خشک شده را در بالن تقطیر ریخته و روی آن، آب مقطر اضافه می‌کنیم تا دو سوم حجم بالن اشغال شود، سپس بالن را به دستگاه کلونجر متصل می‌کنیم. با حرارت دادن بالن، بخار آب تولید شده همراه با

دنایی کشت شده در قزوین را با ۲/۸٪ اسانس و تیمول ۷۴/۶٪، پاراسیمن ۴/۶٪، گاما-تریپین ۴/۴٪ و کارواکرول متیل ۴/۲٪، ۱-سینئول ۱/۶٪، بورئول ۱/۶٪ و کارواکرول ۱/۴ به عنوان ترکیب‌های اصلی اسانس گزارش نمودند.

Safidkhan و همکاران (۱۳۷۹) اندام‌های هوایی *T. persicus* در زمان قبل از گلدهی و گلدهی کامل از استان زنجان را جمع‌آوری و مورد بررسی قرار دادند. کارواکرول (۳۹٪ و ۲۷٪)، نرول (۷٪ و ۱۵٪) و پاراسیمن (۷٪ و ۱۰٪)، تیمول (۵٪ و ۱۱٪)، گاما-تریپین (۱۱٪ و ۶٪) و ژرانیل استات (۵٪ و ۳٪) به ترتیب ترکیب‌های عمدۀ اسانس قبل از گلدهی و هنگام گلدهی کامل بودند.

شهنازی و همکاران (۱۳۸۶) ترکیب‌های شیمیایی و خواص ضدمیکروبی اسانس آویشن تالشی (*T. trautvetteri*) را مورد بررسی قرار دادند. ترکیب‌های عمدۀ سرشاخه‌های گیاه شامل تیمول ۴۳/۴٪، بورئول ۳۶/۱٪، پاراسیمن ۵/۲٪، آلفا-پین ۱۰/۰٪، گاما-تریپین ۷/۷٪ و کارواکرول ۰/۷٪ بوده‌اند. بررسی اثرات ضدباکتریایی اسانس روی ۷ باکتری نشان داد که حساس‌ترین باکتری استافیلوکوک اورئوس بود و اثر مهارکنندگی و بازدارندگی روی باکتری‌های گرم منفی و مثبت داشت.

بررسی ترکیب‌های شیمیایی روغنی فرار آویشن دنایی (*T. daenensis*) جمع‌آوری شده از چهار منطقه استان اصفهان (در هنگام گلدهی) نشان داد که بازده اسانس ۳/۴ اصفهان، ۳/۹ کلپایگان، ۳/۰۵ سمیرم و ۳/۲ داران بود. در میان ۲۷ ترکیب شناسایی شده، پنج ترکیب اصلی تیمول (۷۸/۲٪-۷۸/۳٪)، پاراسیمن (۷/۶٪-۷/۷٪)، گاما-تریپین (۱۰/۱٪-۷/۷٪)، کارواکرول (۹/۲٪-۲/۷٪)، بتا-کاربوفیلن (۴/۳٪-۴/۲٪) بالاترین غلظت را به خود اختصاص دادند (برازنده و باقرزاده، ۱۳۸۶).

Khatamsaz و Sajjadi (۲۰۰۳) ترکیب‌های شیمیایی عمدۀ اسانس *T. daenensis* subsp. *Lancifolius* را تیمول ۹/۶٪، کارواکرول ۷/۶٪، پاراسیمن ۹/۴٪، بتا-بیزابول ۵/۱٪ و تریپین ۴/۱٪ و تعداد ترکیب‌های اسانس را ۴۳ ترکیب شناسایی کردند. Amiri (۲۰۱۲) ترکیب‌های شیمیایی عمدۀ اسانس *T. daenensis* subsp. *Lancifolius*

انرژی یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت با ستون ۵-DB که ستونی نیمهقطبی (به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۰/۲۵ میلی‌متر و ضخامت لایه فاز ساکن برابر ۰/۲۵ میکرون) است. فشار گاز سر ستون ۳۵ پوند بر اینچ مربع، درجه حرارت ۴۰ تا ۲۵۰ درجه سانتی‌گراد با سرعت افزایش ۳ درجه سانتی‌گراد در دقیقه و درجه حرارت محفظه تزریق ۲۶۰ درجه سانتی‌گراد و دمای ترانسفر لاین ۲۷۰ درجه سانتی‌گراد تنظیم گردید.

شناسایی طیف‌ها به کمک شاخص‌های بازداری آنها و با تزریق هیدروکربن‌های نرمال (C7-C25) در شرایط یکسان با تزریق انسانس‌ها و توسط برنامه کامپیوترا و به زبان بیسیک محاسبه شد. همچنین مقایسه آنها با منابع مختلف از جمله Adams (۱۹۸۹)، Davis (۱۹۹۰) و Shibamoto (۱۹۸۷) و با استفاده از طیف‌های جرمی ترکیب‌های استاندارد، و اطلاعات موجود در کتابخانه دستگاه GC/MS انجام شد.

به‌منظور محاسبه مقدار رطوبت موجود در نمونه مقدار ۵ گرم از آن را برداشت و به مدت حداقل ۲۴ ساعت در دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد در آون قرار گرفت. نمونه خشک شده به‌طور دقیق بعد از رطوبت‌زدایی وزن گردید. انسانس‌گیری به روش تقطیر با آب انجام شد. پس از تعیین بازدهی انسانس براساس وزن خشک گیاه انسانس به‌وسیله کروماتوگرافی گازی و کروماتوگرافی گازی متصل به طیف‌سنجی جرمی تجزیه و شناسایی انسانس‌ها توسط مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور انجام گردید.

نتایج

از ۷۴ اکسشن کشت شده در سال دوم (۱۳۸۹) از نظر بازده انسانس بیشترین درصد انسانس در زمان گلدهی گیاه مربوط به اکسشن‌های CFTNJI (۰/۴/۱۷)، ZSELP (۰/۴%)، Q (۰/۳/۷۲)، NJICFT (۰/۳/۷۱)، XDRMKO (۰/۳/۵۴) و کمترین آن مربوط به اکسشن BHUZSE با ۶۶٪ انسانس بود. از نظر میزان تولید انسانس در هکتار اکسشن‌های XDRVGY (۴۵/۴۲kg/ha)، NJICFT (۸۷/۵kg/ha) و XDRMCO (۳۸/۳۱kg/ha) ZSECFT (۴۰/۸۶kg/ha) و BHUMKO (۳۸/۳۱kg/ha) به ترتیب بیشترین میزان انسانس و کمترین مقدار آن به اکسشن CFTMKO با ۹٪ کیلوگرم تعلق داشت (جدول ۲).

انسانسی که از اندام‌های مختلف گیاهی تبخیر می‌شود از بالن خارج شده و در قسمت مبرد کلونجر سرد شده و تبدیل به مایع می‌شود و همراه با آب یک مخلوط دو فازی تشکیل می‌دهد که اغلب انسانس فاز بالایی را تشکیل می‌دهد و در پایان انسانس‌گیری به‌وسیله شیری که در بخش انتهایی کلونجر تعییه شده فاز آبی جدا شده و فاز روغنی درون شیشه‌های مخصوص ریخته شده و تا تزریق به دستگاه‌های آنالیز GC و GC/MS در یخچال نگهداری می‌شود.

تجزیه با دستگاه کروماتوگرافی گازی (GC) سیستم گاز کروماتوگرافی نه تنها وسیله‌ای بسیار مطمئن برای جداسازی ترکیب‌های است، بلکه اطلاعات بسیار مهمی نیز در مورد درصد و مقدار و اجزاء جدا شده فراهم می‌آورد. در گاز کروماتوگرافی اجزاء یک نمونه تبخیر شده و در اثر توزیع بین فاز گاز متحرک و یک فاز ثابت که داخل ستون وجود دارد از یکدیگر جدا می‌شوند. فاز متحرک گازی بی‌اثر مانند هلیوم و یا هیدروژن است. حرکت این گاز به داخل ستون سبب پیشرفت و حرکت نمونه می‌گردد.

دستگاه کروماتوگراف گازی الگوی Thermo-UFM (Ultra Fast Model)، ساخت کشور ایتالیا و داده‌پرداز Chrom-Card A/D (غیرقطبی)، ساخت شرکت Thermo به طول ۱۰ متر و قطر ۱/۰ میلی‌متر به ضخامت ۰/۴ میکرومتر است، که سطح داخلی آن با فاز ساکن از جنس Dimethyl siloxane ۵٪ phenyl، ۵٪ درجه سانتی‌گراد شروع و تا رسیدن به دمای نهایی ۶۰ درجه سانتی‌گراد متوقف شده است. برنامه حرارتی ستون از ۲۸۵ درجه سانتی‌گراد، در هر دقیقه ۸۰ درجه سانتی‌گراد به آن افروده شد، سپس در این دما به مدت ۳ دقیقه متوقف شد. نوع آشکارساز از نوع FID و از گاز هلیم به عنوان گاز حامل که فشار ورودی آن به ستون برابر ۰/۵ کیلوگرم بر سانتی‌مترمربع تنظیم شده، استفاده گردید. دمای محفظه آشکارساز ۲۹۰ درجه سانتی‌گراد و درجه حرارت محفظه تزریق ۲۸۰ درجه سانتی‌گراد تنظیم شد.

تجزیه با دستگاه کروماتوگراف گازی متصل به طیفسنج جرمی (GC/MS) دستگاه کروماتوگراف گازی الگوی Varian 3400، با سیستم Saturn II، با طیفسنج جرمی متصل به طیفسنج جرمی (GC/MS) با سیستم تله‌یونی و با

لینالول اکسشن برتر این گونه بود. اکسشن XDRVGY با منشأ استان مرکزی در بین ۵ اکسشن گونه *vulgaris* با بازده اسانس ۲/۸٪ و تولید ۷۸/۵ کیلوگرم در هکتار و ۴۵/۸٪ تیمول اکسشن برتر این گونه بود. اکسشن ZSEQ با منشأ استان مرکزی در بین ۱۰ اکسشن گونه *daenensis* با بازده اسانس ۳/۴۵٪ و تولید ۳۷/۱۵ کیلوگرم در هکتار و ۷۳٪ تیمول اکسشن برتر این گونه بود. اکسشن XDRLP با منشأ استان آذربایجان غربی در بین ۳ اکسشن گونه *migricus* با بازده اسانس ۲/۶٪ و میزان تولید ۲۸/۵ کیلوگرم در هکتار و ۶۳/۱٪ تیمول اکسشن برتر این گونه بود. اکسشن CFT با منشأ استان همدان در بین ۱۳ اکسشن گونه *pubescens* با بازده اسانس ۳/۲٪ و میزان تولید ۲۴/۷ کیلوگرم در هکتار و ۶۰/۴٪ تیمول اکسشن برتر این گونه بود.

اکسشن NJICFTY با منشأ استان یزد در بین ۳ اکسشن گونه *transcaspicus* با بازده اسانس ۷٪ و تولید ۴۵/۴ کیلوگرم در هکتار و ۸۱/۵٪ کارواکرول اکسشن برتر این گونه بود.

اکسشن BHUVGY با منشأ استان زنجان در بین ۲ اکسشن گونه *transcaucasicus* با بازده اسانس ۱/۶٪ و تولید ۱۷/۸ کیلوگرم و ۵۳/۷٪ تیمول اکسشن برتر این گونه بود.

به طور کلی با در نظر گرفتن بازده اسانس، میزان تولید و ترکیب‌های تشکیل دهنده اسانس اکسشن NJICFT (*T. transcaspicus*) با ۳/۷۱٪ اسانس و میزان تولید ۴۵/۴۲ کیلوگرم در هر هکتار و ۸۱/۴۵٪ کارواکرول و اکسشن ZSEQ (*T. daenensis*) با ۳/۴۵٪ اسانس و میزان تولید ۱۵/۳۷ کیلوگرم در هر هکتار و میزان ۷۳٪ تیمول و اکسشن XDRVGY (*T. vulgaris*) با بازده اسانس ۲/۷۵٪ و میزان تولید ۷۸/۵ کیلوگرم در هکتار و میزان ۴۵/۷۵٪ تیمول به عنوان اکسشن‌های برتر معرفی می‌شوند (جدولهای ۱ و ۲).

از ۶۰ اکسشن برداشت شده در سال سوم (۱۳۹۰)؛ از نظر بازده اسانس بیشترین درصد اسانس در زمان گلدهی گیاه مربوط به اکسشن‌های Q (٪۴/۰۷)، CFTVGY (٪۳/۶۳)، MKOVGY (٪۳/۴۵)، ZSEQ (٪۳/۶۳) و کمترین آن مربوط به اکسشن VGYMKO با ۶۲٪ اسانس بود. از نظر میزان تولید اسانس در هکتار اکسشن‌های BHUVGY (٪۴/۹kg/ha)، XDRLP (٪۶۰/۹kg/ha)، XDRVGY (٪۵۱/۷۸kg/ha) به ترتیب میزان تولید اسانس و کمترین مقدار آن به اکسشن BHUZSE با ۲/۲۶ کیلوگرم در هکتار تعلق داشت (جدول ۱).

بررسی عمل آمده نشان می‌دهد از ۷۴ نمونه اسانس گیری شده در سال ۱۳۸۹ در هنگام گلدهی، حداقل میزان ترکیب‌های عمله اسانس: پاراسیمن، ۸-۱-سینئول، گاما-تریپین، بورنتول، تیمول، کارواکرول، ژرانیول، لیمونن، ژرانیل استات، تریپنول، لینالول و کاریوفیلن به ترتیب ٪۷۱/۱٪، ٪۲۹/۳۵٪، ٪۲۰/۴۴٪، ٪۳۱/۶۶٪، ٪۲۸/۴۱٪، ٪۸۱/۴۵٪، ٪۷۶/۹۹٪، ٪۲۸/۴۳٪، ٪۳۸/۶٪، ٪۵۵/۵۶٪، ٪۸۱/۴۵٪ و ٪۲۰٪ و به ترتیب مربوط به اکسشن‌های NJIBHU، NJICFT، ZSEQ، CFTCFT، MKOMKO، VGYCFT، ZSELP، NJIBHU، CFTZSE، MKOQ، CFTQ و VGYMKO می‌باشد (جدول ۲). اکسشن CFTNJI با منشأ استان آذربایجان غربی در بین ۵ اکسشن گونه *fedchenkoi* با بازده اسانس ۴/۲٪ و تولید ۳۲/۸ کیلوگرم در هکتار و ۶۶/۳٪ تیمول اکسشن برتر این گونه بود. اکسشن ۲۰٪ اکسشن گونه *kotschyanus* با بازده اسانس ۲/۴٪ و تولید ۳/۲۸ کیلوگرم در هکتار و ٪۲۷/۱٪ تیمول و ٪۳۰٪ کارواکرول اکسشن برتر این گونه بود. اکسشن ZSELP با منشأ استان مرکزی در بین ۱۱ اکسشن گونه *lancifolius* با بازده اسانس ۴٪ و تولید ۳۶/۴ کیلوگرم در هکتار و ٪۸۱٪

استخراج و تجزیه کمی و کیفی اسانس گونه‌های مختلف آویشن کشت شده در بزد

ان تولید وزن تر و خشک قسمت‌های هوایی، بازده اسانس و میزان تولید اسانس سرشاخه‌های گلدار گیاه (۱۳۹۰)

وزن تر اندام هوایی (kg/ha)	وزن خشک اندام هوایی (kg/ha)	وزن خشک برگ و گل (kg/ha)	وزن خشک سرشاخه‌ها (kg/ha)	بازده اسانس (%)	میزان تولید اسانس (kg/ha)	نسبت وزن تر به خشک اندام‌های هوایی	نسبت وزن تر به هوایی به برگ خشک
۲۲۲۶	۵۹۳	۴۳۳	۱۶۰	۲/۲۲	۱۴/۴۱	۵/۶	۷/۶۷
۱۳۷۰	۴۹۰	۳۸۲	۱۰۷	۲/۷۳	۲/۷۹	۲/۵۸	۲/۵۸
۱۷۷۰	۵۳۸.۵	۳۷۲	۱۶۶	۱/۸۸	۷	۳/۲۸	۴/۷۵
۲۵۴۰	۱۱۰۲	۷۸۶	۲۱۶	۱/۴۳	۱۱/۲	۲/۳	۳/۲۳
۱۸۴۵	۷۴۵	۵۲۲	۱۹۳	۱/۳۷	۷/۶	۲/۳	۳/۲۵
۱۲۹۵	۵۱۰	۳۵۸	۱۵۰	۱/۶۴	۵/۸۷	۲/۵۳	۳/۶۱
۳۲۹۳	۱۱۴۰.۶	۸۲۷	۲۲۶	۱/۰۴	۸/۶	۲/۸۷	۴
۵۴۹۰	۱۵۸۳	۱۰۴۳	۵۴۰	۱/۶۱	۱۶/۸	۳/۴۶	۵/۲۶
۲۶۹۰	۱۵۶۵	۱۰۱۳	۵۵۲	۱/۲۸	۱۳	۲/۳۵	۳/۶۴
۱۰۳۴۰	۴۰۴۵	۳۱۷۵	۸۴۵	۱/۲۳	۳۹	۲/۵۵	۳/۲۵
۱۲۵۸۰	۴۳۰۰	۲۷۴۴	۱۰۰۵	۲/۷۲	۷۴/۹	۲/۹۲	۴/۵۸
۳۴۵۳	۱۵۸۶	۱۱۸۰	۴۰۶	/۲	۲/۲۶	۲/۱۷	۲/۹۲
۸۱۸۰	۲۹۵۲	۱۸۴۲	۱۱۱۰	۲/۶۷	۴۹/۲	۲/۷۷	۴/۴۳
۴۸۹۰	۱۴۳۰	۹۹۰	۴۰۴/۵	۱/۲۸	۱۲/۶	۳/۱۴	۴/۹۳
۱۹۷۶	۸۲۴	۵۷۵	۲۶۰	۲/۲	۱۲/۶۵	۲/۳۶	۳/۵
۳۶۹۰	۱۵۶۰	۱۰۵۴	۵۱۰	۱/۰۶	۱۱/۲	۲/۳۶	۳/۵
۴۰۴۰	۱۶۵۰	۷۸۲	۵۰۰	۳/۷	۳۰	۲/۴۵	۵/۱
۳۶۹۳	۱۳۶۰	۱۰۵۳	۳۰.۶/۶	۱/۱۵	۱۲/۱	۲/۶۶	۳/۵
۲۴۴۰	۱۱۱۶	۷۰۲/۵	۴۱۳/۵	۲/۵۱	۱۷/۶	۲/۱۹	۳/۴۷
۳۴۹۳	۱۲۴۶	۸۳۸	۴۱۳	۱/۲	۱۰	۲/۸	۴/۱۶
۷۵۹	۲۱۴۵	۱۵۸۰	۵۶۶	۱/۰۳	۱۶/۳	۲/۵۳	۴/۸
۳۰۹۰	۱۲۹۰	۹۸۰/۸	۳۱۰	۱/۰۱	۹/۹	۲/۴	۳/۱۵

ادامه جدول ۱

وزن تر اندام هوایی (kg/ha)	وزن خشک اندام هوایی (kg/ha)	وزن خشک برگ و گل (kg/ha)	وزن خشک سرشاخه‌ها (kg/ha)	وزن خشک بازده اسانس (%)	میزان تولید اسانس (kg/ha)	نسبت وزن تر به خشک اندام‌های هوایی	نسبت وزن تر به هوایی به برگ خشک
۵۴۰	۱۸۴۵	۱۲۵۵	۵۹۰	۱/۷	۲۱/۳	۲/۷۳	۴
۲۷۹۰	۱۲۰۰	۷۷۰	۴۳۰	۱۰۷۵	۱۲/۵	۲/۳۲	۳/۶۲
۳۶۹۰	۱۵۴۰	۹۹۲/۵	۵۵۰	۲/۶۳	۳۶	۲/۴	۳/۷
۵۲۹	۲۰۰۰	۱۲۹۷	۷۰۱	۲/۱	۲۷/۲۳	۲/۶۴	۴/۰۷
۲۱۴۰	۱۰۴۰	۵۶۷.۸	۴۷۲	.۹۵	۵/۴	۲/۰۵	۳/۷۷
۱۶۶۰	۶۶۰	۴۹۷	۱۶۰	۱/۵۲	۷/۲۸	۲/۵	۳/۳۳
۳۸۹۰	۱۷۰۶	۱۱۲۰	۵۷۶	۲/۷۱	۱۹/۳	۲/۲۷	۳/۴۴
۳۸۴۰	۱۵۷۰	۸۴۳/۵	۷۲۳	۱	۸/۴۳	۲/۴۴	۴/۰۵
۴۱۴۰	۱۹۵۳	۱۲۲۰	۷۲۱	.۹۷	۱۱/۹۳	۲/۱۲	۳/۳۶
۴۰۴۰	۱۷۵۳	۱۱۲۲	۶۲۰	۴/۰۷	۴۶/۱۱	۲/۲	۳/۵۶
۲۷۰۰	۱۰۰۷	۶۸۵/۵	۳۲۱/۵	۱/۰	۱۰/۳	۲/۷	۳/۹۳
۲۷۴۰	۱۱۰۰	۸۰۴	۲۳۰	۲/۶۴	۲۱/۲۲	۲/۴۹	۳/۴
۳۴۴۰	۹۷۰	۶۹۰	۲۸۰	۲/۴۸	۱۷/۱۱	۳/۵۴	۱/۴
۲۲۹۰	۱۱۸۰	۸۱۱	۳۶۹	۲/۴۵	۱۹/۸۶	۲	۲/۹۴
۱۴۹۳	۶۲۹	۴۴۲	۱۹۷	۱/۰	۶/۶۲	۲/۳۴	۳/۳۷
۳۷۴۰	۱۴۲۶	۱۰۰۰	۲۷۶/۵	۱/۴۴	۱۰/۱۲	۲/۶۲	۳/۵۶
۱۸۴۰	۷۷۰	۴۹۱	۲۷۷	۷/۳۷	۱۶/۵۴	۲/۳۸	۳/۷۴
۵۳۴۰	۲۰۷۰	۱۲۹۴	۶۷۵	۳/۱۶	۴۴	۲/۵	۳/۸۳
۲۷۹۰	۱۱۹۰	۷۹۵	۳۹۰	۲/۳۵	۱۸/۶۸	۲/۳۴	۲/۵
۲۶۹۰	۱۲۴۷	۸۰۷	۴۴۰	۲/۸۷	۲۲/۱۶	۲/۱۵	۳/۳۳
۶۰۸۶	۲۵۳۳	۱۸۰۰	۷۳۶	.۶۲	۱۱/۱۶	۲/۸	۳/۶۵
۴۷۴۰	۱۹۰۰	۱۲۵۲	۶۴۰	۲/۵۶	۳۲	۲/۵	۳/۷۸

استخراج و تجزیه کمی و کیفی اسانس گونه‌های مختلف آویشن کشت شده در بیزد

ادامه جدول ۱

وزن تر اندام هوایی (kg/ha)	وزن خشک اندام هوایی (kg/ha)	وزن خشک برگ و گل (kg/ha)	وزن خشک سرشاخه‌ها (kg/ha)	بازده اسانس (%)	میزان تولید اسانس (kg/ha)	نسبت وزن تر به خشک اندام‌های هوایی	نسبت وزن تر به هوایی به برگ خشک
۷۵۲۰	۲۵۷۶	۱۷۸۸	۷۸۰	۲/۱۲	۳۷/۹	۴/۲	۲/۹۳
۸۵۸۰	۳۷۶۰	۲۴۲۰	۱۳۳۵	۱/۵۵	۳۷/۵	۳/۰۴	۲/۲۸
۵۰۴۰	۱۵۳۱	۱۰۶۰	۴۶۰	۲/۲۶	۲۳/۹۵	۴/۰۴	۳/۲۹
۱۲۲۸۰	۳۴۹۴	۲۱۴۰	۱۳۴۶/۶	۲/۴۲	۵۱/۷۸	۵/۷	۳/۵
۳۲۹۰	۱۳۷۱	۸۰۱/۵	۵۷۰	۲/۱۲	۱۷	۴/۱	۲/۴
۳۱۹۰	۱۳۲۵	۸۷۴/۵	۴۵۰	۲/۴۹	۲۱/۷۷	۳/۶۴	۲/۴
۱۰۸۰	۴۵۷۶	۲۴۹۶	۲۰۸۰	۲/۴۴	۶۰/۹	۴/۳۵	۲/۳۸
۲۴۴۰	۱۱۲۰	۶۲۰	۵۰۰	۱/۶۱	۹/۹۸	۳/۹۳	۲/۱۷
۲۹۴۰	۱۶۶۰	۱۱۰۳	۵۵۰	۳	۳۳/۰۹	۳/۵۷	۲/۳۷
۴۳۶۰	۱۶۰۸	۱۱۲۴	۴۸۳	۱/۸۵	۲۰/۷۹	۳/۸۸	۲/۷
۵۳۹۰	۱۴۰۷	۱۰۰۷	۴۰۰	۳/۴۳	۳۴/۰۴	۵/۳۵	۳/۴۴
۱۰۲۶	۴۴۰	۲۹۹	۱۳۹	۱/۴۲	۴/۲۴	۳/۴۳	۲/۳۳
۴۷۹۰	۱۷۱۰	۱۲۹۰	۴۲۱/۶	۱/۸۴	۲۲/۷۳	۳/۷۱	۲/۸
۳۸۴۰	۱۶۹۰	۱۰۷۷	۶۱۳	۳/۴۵	۳۷/۱۵	۳/۵۶	۲/۲۷
۲۶۴۰	۱۳۰۰	۸۲۷	۴۷۰	۳/۳	۲۷/۲۹	۳/۱۹	۲/۰۳
۴۸۴۰	۲۱۶۷	۱۴۰۰	۷۶۸	۲/۰۱	۲۸/۱۴	۳/۴۵	۲/۳۳

بازده، میزان تولید و درصد اجزای تشکیل دهنده اسانس اکسشن های گونه های مختلف آویشن هنگام گلدهی (۱۳۸۹)

میزان تولید اسانس (kg/h)	بازده اسانس	E-caryophyllene	Terpineol	Geranyl acetat	Linalool	Limonene	Geraniol	Carvacrol	Thymol	Borneol	γ-terpinene	1,8-cineole
۲۲/۸	۴/۲	۳/۳	۴/۵		۰/۶		۱۰/۹	۶۶/۳	۱/۱		۱/۴	۶
۳	۰/۸	۰/۷			۲/۱		۹/۵	۵۱/۳	۲/۲	۲/۵	۲/۳	۲
۲۴/۸	۱/۵	۰/۹			۰/۵		۱۸/۱	۴۱/۳	۱۰/۴	۲/۳	۳/۶	۱
۱۹/۴	۲/۹	۱			۰/۳		۸/۹	۷۰/۱	۲	۴	۱/۷	۱
۸	۳/۱	۰/۸			۰/۴		۸/۲	۶۷/۹	۲/۱	۴/۱	۱/۹	۱
۱/۱	۲/۴	۰/۸			۱/۶	۱/۹	۵۱/۱	۲/۳	۶/۲	۴/۹	۷	۶
۱۷/۷	۱/۹	۲			۲		۶/۵	۵۲/۶	۱/۲	۸/۴	۱/۷	۱
۱۸/۱	۱/۸	۰/۴			۰/۶		۶۰/۹	۴	۲/۸	۴/۹	۱/۵	۱
۲۳/۷	۱/۹	۰/۴			۰/۸		۷/۸	۵۹/۳	۷/۲	۱/۱	۲	۶
۳۸/۳	۲/۴	۲/۳			۰/۳		۳۰	۲۷/۱	۴	۱۱/۹	۴/۴	۶
۵/۹	۰/۸	۱/۷			۰/۶	۲/۴	۱۰/۱	۵۶/۲	۴/۵	۳/۹	۲/۴	۹
۳۶/۴	۳/۴	۱/۹					۶۳/۸	۰/۹	۷/۷	۲/۵	۵/۷	
۱۶/۳	۲/۶	۲/۴		۲/۶	۰/۶	۰/۴	۷۷	۱/۴	۱/۲	۱/۶	۰/۹	
۱۰	۱/۳	۱/۸		۳	۱/۳	۰/۶	۶۰/۱	۹/۴	۵/۴	۲	۱/۵	
۳۶	۲/۴	۱/۲		۲۸/۶	۲۰	۳/۲	۱۸/۱		۰/۹	۰/۲	۵/۳	
۲۴/۳	۱/۷	۰/۸			۱/۴		۱۵/۳	۴۱/۲	۶/۵	۴/۱	۶/۳	۲/۴
۱۲/۲	۱/۵	۲/۱		۹/۶	۱			۷/۳	۴۴/۲	۲/۷	۲/۹	۴/۱
۳۶/۱	۲/۲	۰/۷	۱۰/۳		۴۶	۱	۱۸/۱	۵/۳	۱/۱	۱/۱	۲/۵	۱
۱۴/۴	۱/۶	۱/۸			۱/۴			۸/۶	۴۴/۷	۱/۱	۷/۱	۲
۳۵/۵	۲/۲	۲/۳			۰/۴	۸/۶		۳۹/۵	۷/۷	۳/۸	۲/۷	۶/۳
۱۰/۹	۱/۹	۱/۵	۳۱/۰		۹/۶	۱۱/۱		۰/۱	۰/۷	۶	۳/۲	۴/۱

استخراج و تجزیه کمی و کیفی اسانس گونه‌های مختلف آویشن کشت شده در یزد

ادامه جدول ۲

میزان تولید اسانس (kg/h)	میزان تولید بازده اسانس	E-caryophyllene	Terpineol	Geranylacetat	Linalool	Limonene	Geraniol	Carvacrol	Thymol	Borneol	γ -terpinene	1,8-cineole
۷/۶	۱	۱/۶			۰/۸			۹/۵	۱۵/۷	۵/۶	۱۲	۲۵/۲
۱۹/۹	۲/۷	۰/۲			۰/۳		۴/۴	۵۹/۶	۱۱/۷	۲/۶	۰/۹	۲/۲
۲	۰/۹	۲/۵			۱/۵			۹/۸	۶۰	۱/۵	۲/۷	۱/۲
۱۱/۴	۲	۱/۱			۰/۵			۷/۹	۵۷/۷	۲	۰/۹	۱/۶
۱۰/۶	۱/۵	۰/۷		۰/۲	۲/۳	۱/۶	۴۹/۰	۱/۹	۱۴/۱	۲/۶	۱/۷	۱/۹
۲۸/۴	۱/۴	۱/۵			۰/۴			۸/۷	۶۸/۴	۲/۱	۲/۸	۱/۸
۱۷/۶	۱/۲	۴/۴			۲۹	۱۰/۳		۱/۹	۹/۱	۱/۹	۰/۹	۱۷/۶
۲۱	۲/۹	۲/۶			۰/۹			۶/۸	۶۱/۳	۱/۵	۲/۶	۱/۹
۳۴/۸	۲/۶	۳/۸			۶/۱	۳/۹	۲۰/۷	۲/۵	۲۰/۵	۳/۸	۴/۱	
۲۷/۵	۲/۳	۲/۶		۴/۴	۱	۲/۸	۷۳/۷	۰/۹	۲/۴	۰/۵		
۱۳/۶	۱/۹	۳/۹	۴۷/۹		۰/۶	۲/۶		۱/۹	۱۲	۰/۵	۱/۳	۴/۴
۱۶/۴	۲/۵	۴			۶/۲			۰/۰	۵۰/۰	۱/۵	۸/۹	۲/۲
۲۷/۴	۲/۱	۵				۱/۹		۶۰/۲	۱۳/۹	۲/۸	۲/۵	۰/۸
۳۶/۴	۴	۲/۳			۸۱			۱/۱	۰/۰			۲/۲
۱۶/۲	۲/۲	۱/۹			۱/۳	۲۱/۵		۹/۰	۵۵/۰	۱/۸	۰/۸	
۱۴	۱/۰	۱/۵			۴/۲	۲۸/۴		۰/۲	۳۸/۳	۱/۴	۱/۶	
۹/۸	۰/۹	۲/۸			۲/۹			۷/۷	۴۵/۹	۱/۳	۰/۸	
۲۰/۱	۱/۰	۰/۸			۷۹	۰/۴		۳	۳/۴	۲/۷		۱/۴
۸۷/۵	۲/۸	۳/۴			۱/۳			۴/۶	۴۵/۸	۲/۱	۰/۷	۲/۳
۵/۹	۱/۸	۱/۹			۴/۲			۷/۳	۴۸/۰	۱/۳	۱۱/۲	۱/۴
۲۸/۶	۲	۴/۶			۲/۵			۶/۷	۵۲/۲	۱/۸	۰/۳	
۲۵	۲/۷	۰/۶			۰/۸			۱۱/۲	۶۸/۱	۰/۹	۲/۹	۱/۲

ادامه جدول ۲-

استخراج و تجزیه کمی و کیفی اسانس گونه‌های مختلف آویشن کشت شده در یزد

ادامه جدول ۲-

بازده	میزان تولید (kg/h)	اسانس	E-caryophyllene	Terpineol	Geranyl Acetat	Linalool	Limonene	Geraniol	Carvacrol	Tymol	Borneol	γ -terpinene	1,8-cineole
۱۴/۴	۲/۸	۲/۶				۰/۷			۸/۷	۵۶/۳	۱	۹/۳	۲/۶
۱۲/۵	۲/۱	۲/۱	۳۷/۸			۳/۹	۱۴/۱		۲/۷	۲۰/۴	۰/۸	۱/۶	
۱۳/۷	۱/۶	۱/۳							۴۷/۲	۱/۹	۲/۳	۲/۹	۲۱/۴
۱۰/۴	۲/۱	۱/۶		۳/۸	۱/۵				۲۷/۹	۳۱/۳	۳/۷	۱/۴	۱/۷
۱۰/۳	۱/۳	۰/۳				۰/۴	۶		۷۲/۸	۲/۸	۰	۰/۶	۳/۴
۴۵/۴	۲/۷	۰/۲				۱/۸			۸۱/۵	۲/۳	۱/۳	۱/۸	
۲/۷	۱/۳	۰/۳		۱۶/۴	۱/۲	۰/۴	۲۲		۲/۳	۶/۲	۱/۲	۱۰/۲	
۱۷/۸	۱/۶	۲/۸			۱/۱				۸/۳	۵۲/۷	۱/۲	۴/۸	۴
۹/۲	۲	۶				۰/۷			۸/۶	۶۲/۷	۲/۰	۲/۰	۱/۸
۸۷/۰	۴/۲	۲۰/۰	۰۰/۶	۳۸/۶	۸۱/۰	۲۸/۴	۷۷/۰	۸۱/۰	۷۱/۱	۲۹/۴	۲۰/۴	۳۱/۷	
۰/۹	۰/۷	۰/۲	۴/۰	۱/۷	۰/۳	۰/۲	۴/۰	۰/۱	۰/۰	۰/۲	۰/۳	۰/۶	
۲۰/۳	۲/۲	۲/۶	۳۰/۸	۱۱/۱	۸/۳	۶/۹	۸/۳۴	۱/۱۶	۳۱/۱	۳/۳	۴/۴	۵/۱	

بحث

- زارعزاده، ع.، میرحسینی، ع. و عربزاده، م.ر.، ۱۳۸۹. مقایسه کمی و کیفی انسانس چهار گونه آویشن کشت شده در مرحله گلدهی. همایش ملی گیاهان دارویی، جهاد دانشگاهی دانشگاه مازندران، ۱۱-۱۳ اسفند: ۴۴۴.
- زارعزاده، ع.، میرزا، م.، مداح عارفی، ح.، میرحسینی، ع. و عربزاده، م.ر.، ۱۳۹۰. تأثیر برداشت بر کمیت و کیفیت انسانس چهارده اکشن آویشن کشت شده در شرایط مزروعه‌ای. دومین کنفرانس ملی فیزیولوژی گیاهی ایران، دانشگاه یزد، ۸-۹ اردیبهشت: ۲۳۵.
- زرگری، ع.، ۱۳۷۷. گیاهان دارویی (جلد ۲). انتشارات امیرکبیر، ۹۷۶ صفحه.
- سفیدکن، ف.، بیری، م. و میرمصطفی، ا.، ۱۳۷۹. بررسی انسانس آویشن ایرانی. هشتمین سمینار تخصصی آلی ایران، دانشگاه کاشان، ۲۷-۲۹ اردیبهشت ماه، ۲۵۹.
- سفیدکن، ف.، عسگری، ف. و میرزا، م.، ۱۳۸۲. مقایسه کمی و کیفی انسانس *Thymus pubescens* در رویشگاه‌های مختلف استان تهران. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۱۹(۲): ۱۲۵-۱۳۶.
- سفیدکن، ف. و عسگری، ف.، ۱۳۸۱. مقایسه کمی و کیفی انسانس پنج گونه آویشن (آویشن). تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۱۲: ۵۲-۲۹.
- شمسی، ح.، زارعزاده، ع. و سروی، ز.، ۱۳۸۹. تأثیر تراکم‌های مختلف بر عملکرد و میزان انسانس گیاه آویشن باغی (*Thymus vulgaris*) در مرحله قبل از گلدهی در استان یزد. همایش ملی گیاهان دارویی و شناخت پتانسیل‌های اقتصادی و اشتغال‌زایی آن، دانشگاه آزاد اسلامی بیرجند، ۱۱-۱۲ خرداد: ۱۴۳.
- شهرنمازی، س.، خلیقی سیگارودی، ف.، اجنبی، ی.، یزدانی، د.، اهوازی، م. و نقی زادفرید، ر.، ۱۳۸۶. بررسی ترکیب‌های شیمیایی و خواص ضدمیکروبی انسانس حاصل از گیاه آویشن تالشی *Thymus traутvetteri*. گیاهان دارویی، ۶(۲۳): ۸۰-۸۸.
- گشتبی، ف.، شمسی محمودآبادی، ح. و زارعزاده، ع. - روش‌های تکثیر رویشی گونه‌های مختلف جنس آویشن. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی میبد یزد، ۷۳ صفحه.
- گشتبی، ف.، شمسی محمودآبادی، ح. و زارعزاده، ع.، ۱۳۹۰. بررسی میزان و درصد سه گونه آویشن دنایی (*Thymus daenensis*)، آویشن آناتولی (*T. Falax*) و آویشن باغی (*Thymus daenensis*) در ایران. گیاهان دارویی، ۳۶(۹): ۵۷-۶۵.
- مکی‌زاده تقی، م.، نقدی‌بادی، ح.، رضازاده، ش.ع.، اجنبی، ی. و کدخدا، ز.، ۱۳۸۹. ارزیابی خصوصیات گیاهشناسی و بازده اجزا

میانگین بازده انسانس ۱۴ اکشن انسانس‌گیری شده قبل از گلدهی و هنگام گلدهی به ترتیب $1/0.5\%$ و $2/49\%$ می‌باشد که $1/44\%$ هنگام گلدهی بیشتر از قبل از گلدهی است (زارعزاده و همکاران، ۱۳۹۰). زمان مناسب برای برداشت گیاه با توجه به بازده انسانس بیشتر، زمان گلدهی می‌باشد که با تحقیق سفیدکن و عسگری (۱۳۸۱)، سفیدکن و همکاران (۱۳۸۲) مطابقت دارد. ترکیب‌های عمدۀ شناسایی شده در این پژوهش با یافته‌های Rustaiyan و همکاران (۲۰۰۰)، سفیدکن و عسکری (۱۳۸۱) و Nickavar و همکاران (۲۰۰۴) مطابقت دارد و با نتایج میرزا و همکاران (۲۰۰۴الف) مغایرت دارد.

مقایسه ترکیب‌های عمدۀ شناسایی شده توسط Amiri (۲۰۱۲) با ترکیب‌های شناسایی شده در اکشن *QZSE* (*Thymus lancifolius*) با منشأ لرستان مطابقت دارد که می‌تواند دلیل آن جمع‌آوری هر دو از استان لرستان باشد. ترکیب‌های عمدۀ شناسایی شده توسط Sajjadi و Khatamsaz (۲۰۰۳) از نمونه جمع‌آوری شده از همدان بجز ترکیب بتا-بیزابولن، بقیه ترکیب‌ها در بیشتر اکشن‌های گونه *Thymus lancifolius* مشاهده گردید. ترکیب‌های شناسایی شده با ترکیب‌های *Thymus kotschyanus* کشت شده در آذربایجان غربی توسط Pirigharnaei و همکاران (۲۰۱۲) مطابقت دارد، در حالی که با پژوهش انجام شده توسط Nazari و همکاران (۲۰۱۱) مغایرت دارد. به طور کلی بین اکشن‌های گونه‌های مختلف از نظر بازده، میزان تولید و مواد مشکله انسانس تغییرات و تنوع زیادی وجود دارد که علت آن تنوع ژنتیکی اکشن‌ها در اقلیم‌های متفاوت رویشگاهی آنها می‌باشد.

سپاسگزاری

بدین وسیله از کلیه پرسنل مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد که در اجرای این پژوهش ما را یاری دادند، قدردانی می‌شود.

منابع مورد استفاده

- برازنده، م.م. و باقرزاده، ک..، ۱۳۸۶. بررسی ترکیبات شیمیایی روغن فرار آویشن دنایی (*Thymus daenensis*) جمع‌آوری شده از چهار منطقه مختلف اصفهان. گیاهان دارویی، ۶(۲۳): ۱۹-۱۵.

- of cheimcal Technology and materials Science, 148p.
- Letchamo, W. and Gasselin, A., 1996. Transpiration, essential oil glands, epicuticular wax and morphology of *thymus vulgaris* are influenced by light intensity and water supply. Journal of Horticultural science, 71(1): 123-134.
 - Mazandarani, M. and Rezaei, M.B., 2002. Chemical constituents of essential oil from *Thymus carmanicus* Jalas. Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants, 18: 111-122.
 - Nazari, F. Shaabani. S. and Khiry, H., 2011. Analysis of the essential oil of *Thymus kotschyanus* from Iran. Journal of Planta Medica, 77-PE22.
 - Nickavar, B., Farza, F. and Dolat-Abadi, R., 2004. Analysis of the essential oil of two *Thymus* species from Iran. Food chemistry, 90(4): 609-611.
 - Nikkhah, F., Sefidkon, F. and Sharifi Ashoorabadi, E., 2009. The effect of distillation methods and plant growth stages on the essential oil content and composition of *Thymus vulgaris* L. Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants, 25(3): 309-320.
 - Özcan, M. and Chalchat, J.C., 2004. Aroma profile of *Thymus vulgaris* L. growing wild Turkey. Bulgarian Journal of Plant Physiology, 30(3-4): 68-73.
 - Pirigharnaei, M., Zare, S., Heidary, R., Khara, J. and Emamali Sabzi, R., 2012. Determination and comparing of essential oil components in wild and cultivated population of *Thymus kotschyanus* Boiss. & Hohen. African Journal of Plant Science, 6(2): 89-95.
 - Rustaiyan, A., Masoudi, S., Monfared, A., Kamalinejad, M., Lajevardi, T., Sedaghat, S. and Yari, M., 2000. Volatile constituent of three *Thymus* species grown wild in Iran. Planta Medica, 66(2): 197-198.
 - Sajjadi, S.E. and Khatamsaz, M., 2003. Composition of the essential oil of *Thymus daenensis* Celak ssp. *lancifolius* (Celak) Jalas. Journal of Essential Oil Research, 15: 34-35.
 - Shibamoto, T., 1987. Retention indices in essential oil analysis: 259-274. Sandra, P. and Bicchi, C., (Eds.). Capillary Gas Chromatography in Essential Oil Analysis. Alferd Huethig Verlag, New York, 435p.

اسنس اکوتیپ‌های آویشن کرمانی (*Thymus carmanicus* Jalas)

در ایران. گیاهان دارویی، ۹(۳۶): ۵۷-۶۵

- میرزا، م. سفیدکن، ف. و احمدی، ل. ۱۳۷۸ در *T. vulgaris*. زمان گلدهی در استان یزد. اولین همایش ملی مباحث نوین در کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، ۱۱ آبان، ۱۳۷

- میرزا، م. سفیدکن، ف. و احمدی، ل. ۱۳۷۸ ب. کارایی دو ستون

Thymus DB-1 و DB-5 در شناسایی ترکیب‌های انسس

fedschenkoi پژوهش و سازندگی، شماره ۴۰-۴۲: ۷۱-۶۸

- Adams, R.P., 1989. Identification of Essential Oil by Ion Trap Mass Spectroscopy. Academic press, New York, 310p.

- Akbarinia, A. and Mirza, M., 2008. Identification of essential oil components of *Thymus daenesis* Celak. in field condition in Qazvin. The Journal of Qazvin University of Medical Sciences, 12(3): 58-62.

- Akbarinia, A., Sharifi Ashoorabadi, E. and Mirza., 2010. Study on drug yield and essential oil content and composition of *Thymus daenensis* Celak. under cultivated condition. The Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants, 26(2): 205-212.

- Amiri, H., 2012. Essential oil composition and antioxidant properties of three *Thymus* species. Evidence-Based Complementary and Alternative Medicine, 1-8.

- Askari, F., Sefidkon, F. and Rezaei, M.B., 2003. Quantitative and qualitative analyses of the *Thymus pubescens* Boiss. et kotschy ex Celak oil from different locality of Lar valley. Pajouhesh and Sazandegi, 57: 20-27.

- Brazandeh, M.M., 2004. Essential oil composition of *Thymus fallax* from Iran. Journal of Essentiol oil Research, 16: 101-102.

- Davis, N.W., 1990. Gas chromatographic retention indices of monoterpenes and sesquiterpenes on methyl silicone and Carbowax 20M phases. Journal of Chromatography A, 503: 1-24.

- Haam, A.B.D., 1991. Supercritical fluid extraction of liquid HydroCarbon mixtures. Thesis Delft, Dissertation, Delft University of Technolog, Faculty

Extraction and qualitative and quantitative analysis of the essential oil of *Thymus* species cultivated in Yazd

A. Zarezadeh^{1*}, A. Mirhossaini², M. Mirza³ and M.R. Arabzadeh²

1*- Corresponding author, Research Center for Agriculture and Natural Resources, Yazd, Iran
E-mail: azrshafie@yahoo.com

2- Research Center for Agriculture and Natural Resources, Yazd, Iran

3- Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran

Received: June 2012

Revised: November 2012

Accepted: December 2012

Abstract

The essential oil of *Thymus* spp has valuable components such as thymol and carvacrol. The aerial parts of different thymus accessions, cultivated in Shahedied research station of medicinal plants, were collected at flowering stage and then dried in shadow and hydro-distilled for obtaining their essential oils. Analysis and identification of chemical composition of the oil were performed by GC and GC/MS. Among 74 cultivated accessions in 2011, the highest amount of oil yield was related to the accessions CFTNJI (4.17%), ZELP (4%), Q (3.72%), NJICFT (3.71%), XDRMKO (3.54%), respectively and the lowest was related to BHUZSE (0.66%). The highest amount of oil production per hectare was related to the accessions XDRVGY (87.5kg/ha), NJICFT(45.42kg/ha), ZSECFT(40.86kg/ha), BHUMKO (38.31kg/ha), respectively and the lowest was related to CFTMKO (0.9kg/ha). Para-cymene, 1,8-cineol, gamma terpinene, borneol, thymol, carvacrol, geraniol, limonene, acetate geranyl, terpineol, linalool, caryophyllene, respectively with values of 28.41%, 31.66%, 20.44%, 29.35%, 71.1%, 81.45%, 76.99%, 43%, 28%, 38.6%, 55.56%, 81%, 20%, were related to the accessions VGYCFT, NJIBHU, MKOMKO, CFTCFT, ZSEQ, NJICFT, CFTQ, MKOQ, CFTZSE, NJIBHU, ZSEQ, NJICFT, CFTQ, MKOQ, CFTZSE, NJIBHU, ZSELP, VGYMKO. In (2012), the highest amount of oil yield was recorded for the accessions Q (4.07%), CFTVGY (3.7%), MKOVGY (3.63%), ZSEQ (3.45%), ZSELP (%3.43), respectively and the lowest was found in VGYMKO (62.0%). The highest amount of oil production per hectare was related to the accessions BHUVGY (74.9kg/ha), XDRVGY (60.9kg/ha), XDRLP (51.78kg/ha), CFT (49.21kg/ha), Q (46.11kg/ha), respectively and the lowest was found in BHUZSE(2.36kg/ha). Generally, in terms of oil yield , oil production and main composition of essential oil, three accessions including NJICFT (*Thymus Transcaspicus*) with 3.71% essential oil and 45.42kg per hectare oil production and 81.5 % carvacrol, ZSEQ (*T. daenensis*) with 3.45% essential oil and 37.15 kg/h oil production and 73% thymol, and XDRVGY (*T. vulgaris*) with 2.75% essential oil and 78.5kg/h oil production and 45.8% thymol were selected as superior accessions.

Key words: *Thymus*, essential oil, thymol, carvacrol, Yazd.